

Adrian Daniel LUPEANU

Date autobiografice

Sinologul și medicul dr. Adrian Daniel Lupeanu este fiul reputaților sinologi Mira și Constantin Lupeanu. S-a născut în 2 septembrie 1970, la Beijing, China.

Este doctor în Științe.

Timp de opt ani a făcut studii de medicină tradițională, la Shanghai și Beijing.

În perioada 2000–2008, a aplicat cunoștințele în practică, dobândind experiență profesională în cadrul unor cabinete de medicină tradițională, la Băile Herculane, Oradea și Băile Felix.

Din 2008 până în octombrie 2010, a fost lector la Facultatea de Medicină și Farmacie a Universității din Oradea.

Între anii 2012 și 2017, a fost Consilier Cultural la Ambasada României din Beijing–China. În prezent, profesează acupunctura la o clinică în Pitești și face literatură, scrie poezii și proză originale și traduce din limba chineză.

Cunoaște trei limbi străine: chineza, engleza și franceza. Adrian Daniela Lupeanu deține perfect cunoașterea limbilor chineză și engleză, iar la ora actuală este unul dintre cei mai distinși sinologi.

Afilieri

Este membru al Uniunii Scriitorilor din România din anul 2012.

Opera

Confucius, Frânturi de conversație, o enciclopedie a vieții, 172 pagini, Editura Qilinul din Jad, 2010;

Lie Zi, Cartea Adevărată a Vidului și a Supremei Virtuți, 178 pagini, Editura Qilinul din Jad, 2010;

Medicina tradițională chineză, 578 pagini, Editura Rawex Coms, 2010;

Mic tratat de acupunctură, 272 pagini, Editura Rawex Coms, 2011;

Zhang Wei, Fabulă de Septembrie, 696 pagini, Editura Contemporanul Ideea Europeană, 2019;

Xue Mo, Antologie de povestiri, 306 pagini, Editura Contemporanul Ideea Europeanu, 2021;

He Yaomin – Calea chinezească de dezvoltare economică, eseu, Editura Rawex Coms, București, 2022.

În parteneriat cu părinții

Părinții Sistemului Filosofic Taoist, 684 pagini, Editura Rawex Coms, 2013;
Flacăra și cuvânt, versuri de Jidi Majia, 192 pagini, Editura Ideea Europeană, 2014;

Yi Jing, Cartea Schimbărilor, carte de filosofie și divinație întocmită de Confucius, editie prescurtata, 148 pagini, Editura Qilinul din Jad, 2005;

Însemnarea călătoriei spre vest, roman de Wu Chengen, secolul al XVI-lea, în 101 capitole, 2 volume, 480 si, respectiv: 568 pagini, Editura Qilinul din Jad, 2008;

Planeta despăcată, versuri de Jidi Majia, 156 pagini, Editura Neuma, 2022.

Aprecieri

Traducerile au fost apreciate de specialiști, subliniindu-se profunda cunoaștere a culturii și civilizației chineze:

Ion Bobocea–Pogoneanu afirmă: „Scriitorul Adrian Daniel Lupeanu, de profesie medic, cu studii universitare la Shanghai și în România, publică în 2010 două tratate format academic: *Medicina tradițională chineză*, 578 pagini, și *Mic tratat de acupunctură*, 272 pagini, ambele la Editura Rawex Coms, București. El definește medicina tradițională drept o veghe asupra echilibrului celor trei niveluri ale existenței omului, ea fiind deopotrivă simplă, profundă, eficientă. În felul acesta, medicul nu se luptă cu manifestările bolii, cum se întâmplă în medicina vestică, ci merge la rădăcină, la cauzele îmbolnăvirii. Astfel, află ceea ce a declanșat boala, iar prin medicație îl ajută pe bolnav să-și mobilizeze forțele proprii pentru a se restaura echilibrul energetic în organism, încât boala este eliminată ca de la sine.

Autorul prezintă convingător că la bază se află o înțelegere specifică a universului, pornind de la intuirea ezoterică a unui sistem energetic în corpul uman, numit *qi*, care înseamnă *suflet vital*, și care coexistă împreună cu sistemul sanguin.”

Prof. **Gheorghe Tănase** apreciază cu privire la traducerile cărților Confucius, *Frânturi de conversație. O enciclopedie a vieții* și *Lie Zi, Cartea Adevărată a Vidului și a Supremei Virtuți*: „Dr. Adrian Daniel Lupeanu a introdus note și comentarii și a prezentat în traducere numele personajelor. După cum se va vedea de cele mai multe ori, acele nume se cuveneau traduse, deoarece ele nu au fost alese de Lie Zi la întâmplare, ci au semnificații relevante raportându-se la sensul istorioarei respective.

În încheiere, se cuvine notat că traducătorul a trudit îndelung asupra textelor, iar lucrul acesta se vede. Echivalentele sunt corecte, exacte, reușite, dovedind înțelegerea spiritului originalului. Transpunerea în românește păstrează caracteristicile creației inițiale și are ceva din pluralitatea de sensuri pe care le sugerează de regulă caracterele chinezești. Echivalentele românești realizate de tânărul sinolog au o reală eleganță, ducând acolo unde este firesc – tipărirea în limba română a două cărți cât mai exacte și totodată pline de poezie.”

Poezie și Proză originală a publicat în diferite reviste literare și urmează să fie editate în volum. **Lirica** lui Adrian Daniel Lupeanu acoperă un spațiu al senzualității metafizice, erosul îngăduind revelația împlinirii interioare printr-o călătorie spre adâncul sinelui. Ipostazierea femeii adorate e realizată prin prisma unei percepții dinspre senzorial spre spiritual, dragostea metamorfozând carnalul în energie pură: „Stau lângă tine și redescopăr mereu felul în care / Trupul tău vibrează ca o liră la cântecul focului, / Este asemenea unei pânze revelând dansul flăcărilor, / Se colorează ca un fruct acum când febra îl sărută. // Simt focul acesta cum arde în mine, / Din el cresc tristeți și spini de eșec / Cu forme de aripi, ascuzându-mi văpaia / Când vreau să te mint cu gesturi brutale.” (*Tristețea focului*)

Ritualul erotic capătă proporții cosmice, universul întreg contribuind la împlinirea dragostei. Gesturile de tandrețe devin sacre, fiorul simțirii mutând materia în eter; senzualitatea imaginii instituie versurilor, o desfătare simbolică, unde autenticitatea trăirii se întâlnește cu mișcarea ascensională a eului poetic.

Poezia lui Adrian Daniel Lupeanu evocă o lume a împlinirii iubirii, în toate formele sale, trupul, mintea și spiritul asumându-și desăvârșirea în planul metafizic. Registrul stilistic de factură expresionistă conturează peisaje ale unei sensibilități afective înalte. Sinestezia este un principiu ordonator al desfășurării poetice, simțurile interferând în așa fel, încât procesul de substituire al acestora declanșează o poveste despre extensiile sufletului în cosmos: „Noaptea îți desenează, / Fructe din livezi, pe sâni/ Și trupul tău de foc / Mă mângâie, fără răspunsuri. / Mijlocul tău ascultă valurile mării, / Țărnul e carnea mea, galbenăca lumina solară, / Mă reaprind să irizez, / Trupul tău de apă limpede, / În oceanul aerian.” (*Despărțire*).

Poezia sa este o cale a înțelepciunii, iar dragostea o călătorie spre spații înalte, cunoașterea fiind astfel dobândită prin mai multe trepte ale inițierii. Dragostea devine artă, raportul de complementaritate substitutivă dintre cele două experiențe simbolizând devenirea poetului în ipostază umană și artistică.

Dacă în poezie, Adrian Daniel Lupeanu creează un spațiu imaginar diafan, cu subtilități ale erosului metafizic, **în proză**, incisivitatea discursului sparge tiparele unei proze de factură psihologică. Narațiunile epice alunecă în analize introspective, unde experiențele de ordin erotic produc un discurs confesiv, refulările și defulările constituind miza simbolicului textual. Povestirea intitulată *Vis* condensează experiențe reale și onirice, trecerea dinspre cotidian spre imaginar făcându-se printr-un abil joc de perspectivă vizionară. Trecutul este memorat dintr-o perspectivă a analizei lucide, personajul – narator reconstituind mental, cauzele despărțirii de femeia pe care a iubit-o. Și ca într-un spectacol în aer liber, decorul natural (analiza retrospectivă a dramei despărțirii) propulsează scenariul epic într-o atmosferă onirică, fantezistă. Trecerea se face imperceptibil, prin personajul feminin (devenit simbol al călăuzei spre alt tărâm), personaj care adună în tipologia sa, definița fapturii de natură animalică (indiferent ce nume poartă, Cristina – personajul realității sau Wang Ling – personajul oniric). Pentru personajul feminin, dezlănțuirile sexuale sunt resorturile care îi ghidează existența, anulându-i condiția de ființă umană morală. Problema nu este neapărat legată de aspectul sexualității înțelese sub raportul necesităților fiziologice, ci a modului în care ea, femeia contemporană își reprezintă aceste acțiuni: actul în sine îl realizează doar sub impulsuri fizice, fără să fie întemeiat pe vreun sentiment afectiv.

Povestirea *Amuzament trist și vulgar* amplifică această problemă a instinctului fizic. Tema e una de actualitate, înfățișând mutațiile ideii de senzualitate și afectivitate, schimbări legate de o lume grăbită să evolueze în alte direcții. Autorul provoacă cititorul printr-un discurs epic de factură naturalistă, descrierile mergând până într-

acolo încât, incisivitatea și stilul direct imprimă textului, un sentiment de perplexitate. Dar la o lectură atentă, observăm în economia simbolică a straturilor de adâncime că descrierile naturaliste sunt premiza unei narațiuni de tip psihologic; personajul-narator pleacă de la analiza actului erotic fizic spre a cuprinde întregul proces complex al dezlănțuirii umane.

Adrian Daniel Lupeanu scrie o proză de factură psihologică, unde convulsiile interioare ale ființei sunt receptate dintr-o perspectivă originală, trăirile fiind analizate printr-o grilă interpretativă de tip freudian, ingenios filtrată de structurile epice ale povestirilor.

Profil realizat de prof. dr. **Mihaela I. RĂDULESCU**